

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 169:
Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.
 Af socialministeren (Karen Jespersen).
 (Fremsat 19/1 2000. Første behandling 2/2
 2000. Betænkning 2/3 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje
 behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje
 behandling uden fornyet udvalgsbehandling.
 Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som
 vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 111:
Forslag til lov om ændring af lov om sund-
hedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Tilsyn med
sundhedspersoner).
 Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
 (Fremsat 2/12 99. Første behandling 13/1 2000.
 Betænkning 1/3 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje
 behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje
 behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som
 vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 167:
Forslag til lov om ændring af lov om ligsyn,
obduktion og transplantation m.v. (Ændring
af embedslægers retsmedicinske opgaver og
adgang til transplantation fra unge under 18
år).

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
 (Fremsat 12/1 2000. Første behandling 1/2
 2000. Betænkning 1/3 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje
 behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje
 behandling uden fornyet udvalgsbehandling.
 Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som
 vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 205:
Forslag til lov om ændring af lov om mervær-
diagift (momsloven). (Momsfritagelse for
sport).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
 (Fremsat 23/2 2000. Første behandling 29/2
 2000. Betænkning 15/3 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 6/10 99. Første behandling 27/10 99. Betænkning 29/2 2000. Ændringsforslag nr. 1 af 15/3 2000 uden for betænkningen af justitsministeren (Frank Jensen)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af justitsministeren (Frank Jensen).

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

I Retsudvalgets betænkning har et mindretal givet udtryk for, at der vil være situationer, hvor danske virksomheder i udlandet vil blive mødt med krav om betaling, ydelser og erkendtligheder, som ikke falder inden for kerneområdet af bestikkelse, og som mindretallet ikke mener skal rammes med lovforslaget.

Der er nævnt, at danske virksomheder i store dele af verden møder forhold og traditioner, som ligger langt fra den danske samfundskultur og det danske velfærdssystem. Som eksempler på sådanne forhold er nævnt lønsystemer, som baserer sig på supplement udefra, mangel på et

fungerende myndighedssystem og kulturelt betingede anderledes omgangsformer.

Jeg forstår mindretallet på den måde, at det efter mindretallets opfattelse bør være lovligt at betale bestikkelse i sådanne situationer, når blot der ikke er tale om betaling for at opnå en kontrakt. Jeg er ikke blind for, at den virkelighed, som danske virksomheder kan komme ud for på det udenlandske marked, er anderledes end den danske, men ifølge det fremsatte forslag er ydelse af erkendtligheder da også kun strafbar, hvis ydelsen må anses for uberettiget. Dette forhold betyder, at det efter omstændighederne kan være strafrit at betale et beløb til en embedsmand, selv om betalingen sker for at få den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten.

Om dette er tilfældet, må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Ved den vurdering må der, som anført i lovforslagets bemærkninger, bl.a. tages hensyn til forholdene i det land, hvor embedsmanden virker, og hvad formålet med erkendtligheden er. Jeg er således enig i, at forhold af den art, der er nævnt i mindretallets udtalelse, bør tillægges betydning.

Jeg er derimod ikke enig i, at lovforslaget indebærer, at sådanne forhold altid eller som hovedregel bør føre til, at det er strafrit at bestikke. Lovforslaget skal læses i lyset af de konventioner, som forslaget har til formål at gennemføre. Disse konventioner giver efter min opfattelse ikke mulighed for at give strafrit i et så vidtgående omfang, som mindretallet ønsker og lægger op til med betækningsbidraget.

Konventionerne har til formål at komme det uvæsen, som bestikkelse og korrupsion er, til livs, og så hjælper det jo ikke noget, hvis man fortsat tillader det i meget vidt omfang. Hvis man følger mindretallets udtalelse, vil der være en betydelig risiko for, at Danmark ikke vil blive anset for at være et land, der har opfyldt de krav, som konventionen stiller med hensyn til at kriminalisere bestikkelse af udenlandske tjenestemænd. Det gælder ikke mindst i forhold til Europarådets konvention.

Jeg har hæftet mig ved, at flertallet i Retsudvalget ikke har tilsluttet sig mindretallets udtalelse, og det opfatter jeg på den måde, at flertallet er enig med regeringen i, at der ikke er grundlag for den vidtgående begrænsning af strafansvaret, som mindretallet har lagt op til med sit betækningsbidrag. Jeg ser derfor frem til, at lovforslaget ikke ændres som følge af mindretallets udtalelse.